

huiusmodi, communi tantummodò & vulgari præditus in agendo industriâ, semper in Principatu se conservare queat. Et enim qui Naturâ est Princeps, minus causæ ac necessitatis habere ut lædat; quo fieri, ut etiam plus ametur. Ac nisi extraordinariis & prævalidis vitiis in odium offensionemque incurrat: merito naturali quodam jure à suis diligi; & in ipsâ vetustate cohærentis & continuati dominatus, obrutam jacere omnium mutationum memoriam, conversionumque causas.

XIV. Hinc pariter per Successionis viam, securior est ipsa Principis vita; & per eam Regnum. Quippe patrem quis occideret, cujus filius regnaturus est? Et inde Vespasianus assiduas in se sprevit conjurationes, quia de filiorum certus fuit Imperio. *Sueton. in vitâ c. ult.* Econtrâ etiam vivente Principe, qui Electione in Regnum accessit, de ejus consultatur Successore; struuntur insidiæ, ut occupandi detur locus, factiones, conjurationes oriuntur, texuntur calumniæ; aliæque conquiruntur causæ destitutionis in eo, injuriæ qui suæ ultorem non relinquit potentem. Ipsimet Sacrorum Pontifices, quos malum hoc omnium minimè pertingere deberet, non eâ vacant incommodatione. Hi quamvis ferè jam ætate confecti, super pinnas statuuntur Templi Catholico-Romani; non tamen toleranter Cardinalium ambitio, eorundem præstolatur decessum; sed beneficiis identidem illos loco moveri contritum est. Indeque suffragio ad Imperium evecti, æmulos ut destruant; non rarò coguntur incitare animos populi ad seditionem, largitione cæcare mentes imperitorum, fortes & præclaros viros ac benè de Rep. meritos in malevolentiam vocare, vel carceri per Ostracismum mancipare, aliisque mediis sese tueri subdolis.

XV. Itidem per Successionē securus est magis ipse Status, mageque perennis Imperii Majestas: absolutum nullibi per diuturnè Imperium durat, Electio ubi sollemnis est & trita. Inibi ferè so-